

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/233/2017
Identifikačné číslo spisu:	2714205410
Dátum vydania rozhodnutia:	21.12.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Trubanová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:2714205410.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu E. H., bývajúceho v A., zastúpeného JUDr. Jánom Pekarom, advokátom, so sídlom v Skalici, Potočná 191/39, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti zmluvnej podmienky, vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 2 C 291/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 28. júna 2017 sp. zn. 24 Co 123/2016, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Trnave z 28. júna 2017 sp. zn. 24 Co 123/2016 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Skalica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 7. januára 2016 č. k. 2 C 291/2014-56 rozhodol, že vo výroku uvedené zmluvné podmienky v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX sú neplatné; žalovaný je povinný zaplatiť k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania, a to trovy právneho zastúpenia v sume 393,58 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok v sume 99,50 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Po právnej stránke aplikoval § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“), § 39, § 52 ods. 2, § 53 ods. 1 a 3, § 53 ods. 4 písm. a/ a h/, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1 a 2, § 489 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), čl. 3 ods. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS, § 1 ods. 1 a 2, § 2 písm. i/, j/, § 9 ods. 2 písm. j/, § 11 ods. 1 písm. a/, b/ zák. č. 129/2010 Z.z. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca má na určenie neplatnosti konkrétnych zmluvných podmienok revolvingovej zmluvy naliehavý právny záujem s odkazom na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Z.z. účinného do 30. júna 2016 (ďalej len „OSP“).

2. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom z 28. júna 2017 sp. zn. 24 Co 123/2016 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol; vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť súdny poplatok v sume 99,50 eur zrušil a súčasne žalovanému voči žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie i odvolacieho konania v plnom rozsahu. Uviedol, že v danom prípade je predmetom sporu určenie

nepriateľnosti 11 zmluvných podmienok uvedených v žalobe označených bodoch v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi účastníkmi. Ide teda jednoznačne o žalobu s určovacím petitom podanou za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (zákona č. 99/1963 Z.z. účinného do 30. júna 2016 - poznámka dovolacieho súdu), keďže jej predmetom je určenie neplatnosti dojednaní v právnom vzťahu. V zásade je preto pre procesnú prípustnosť a úspešnosť takejto určovacej žaloby nevyhnutné, aby žalobca preukázal svoj naliehavý právny záujem na takomto určení. Zo žiadneho z dotknutých citovaných zákonných ustanovení nemožno vyvodiť, že by bol prezumovaný zo zákona. Konštatoval, že nie je možné potom prisvedčiť prvoinštančnému súdu o danosti naliehavého právneho záujmu na takomto určení. O náhrade trov prvoinštančného i odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z.z. účinného od 1. júla 2016, (ďalej len „CSP“) a § 396 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) osobne na súde prvej inštancie dňa 12. októbra 2017 dovolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, keď prípustnosť vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Namietal, že nie je možné súhlasiť s názorom odvolacieho súdu, že u spotrebiteľa nie je daný naliehavý právny záujem na určení nepriateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve priamo zo zákona. Podľa názoru dovolateľa v danej veci došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu skutkového stavu veci odvolacím súdom v dvoch rovinách, t. j. odvolací súd na vec neaplikoval správnu právnu normu, a to § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., § 39, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a súčasne došlo k nesprávnej interpretácii § 80 písm. c/ a § 153 O.s.p. Uviedol, že krajský súd sa žiadnym spôsobom nevyjadril k tomu, prečo neaplikoval § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., z ktorého vyplýva právny záujem na požadovanom určení. Žiadal zmeniť rozsudok krajského súdu a potvrdiť rozsudok okresného súdu, súčasne žiadal priznať nárok na náhradu trov dovolacieho konania a odklad vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k dovolaniu žiadal dovolanie zamietnuť a žalovanému priznať právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie treba zrušiť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Pre všetky tri procesné situácie, v ktorých § 421 ods. 1 CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“ a to, ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). V prípade dovolania podaného v zmysle tohto ustanovenia je

(procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, o ktorú z možností uvedených v § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP ide, teda z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania (porovnaj napríklad sp. zn. 1 Cdo 126/2017, 1 Cdo 206/2017, 1 Cdo 208/2016, 2 Cdo 203/2016, 3 Cdo 235/2016, 3 Cdo 132/2017, 4 Cdo 14/2017, 4 Cdo 89/2017, 4 Cdo 207/2017, 7 Cdo 20/2017, 8 Cdo 186/2016, 8 Cdo 78/2017, 8 Cdo 221/2017).

10. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov dovolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“. Najvyšší súd k tomu v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 6/2017 (podobne tiež napríklad v rozhodnutiach sp. zn. 4 Cdo 95/2017 a 7 Cdo 140/2017) uviedol, že „v dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením konkrétneho stanoviska, judikátu alebo rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená“.

11. Otázkou relevantnou v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je právna otázka, ktorá ešte nebola riešená dovolacími senátmi najvyššieho súdu, takže vo vzťahu k nej sa ani nemohla ustáliť rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Ak procesná strana vyvodzuje prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia, musí: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená.

12. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. c/ CSP je relevantná právna otázka, pri riešení ktorej sa v rozhodovacej praxi vyskytla nejednotnosť navonok prejavená v prijatí odlišných právnych názorov; inými slovami: ide o otázku, ktorú už dovolací súd riešil, avšak právne názory dovolacích senátov sa ešte neustálili (nepredstavujú ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu). V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia, je jeho (procesnou) povinnosťou: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ označením konkrétnych (odlišných, protirečiacich si) rozhodnutí dovolacieho súdu doložiť, že predmetná právna otázka je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 8 Cdo 78/2017 doslovne uviedol, že v takom prípade je dovolateľ „povinný dovolací dôvod vymedziť označením rozhodnutí dovolacieho súdu, v ktorých dovolací súd o danej právnej otázke rozhodoval rozdielne (zaujal iné právne závery)“.

13. Žalobca v dovolaní výslovne uviedol, že prípustnosť jeho dovolania vyplýva z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Otázka relevantná podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP musí byť procesnou stranou vymedzená v dovolaní jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania.

14. Právne účinky dovolania nastávajú podaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Prípustnosť dovolania treba preto posudzovať podľa stavu v čase jeho podania. V danom prípade žalobca v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom zdefinoval relevantnú zásadnú právnu otázku (otázka naliehavého právneho záujmu žalobcu v postavení spotrebiteľa podľa § 80 písm. c/ O.s.p. a § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z.) riešenú odvolacím súdom (tiež súdom prvej inštancie), ktorá však v čase podania dovolania (12. októbra 2017) dovolacím súdom už bola vyriešená a odvolací súd sa od tohto riešenia odklonil.

15. Dovolací súd v zmysle vyššie uvedeného uvádza, že danou problematikou sa už najvyšší súd zaoberal vo svojom rozhodnutí z 18. novembra 2015 sp. zn. 8 Cdo 483/2014, preto dovolací súd uplatnený dovolací dôvod žalobcu vzhľadom na obsah dovolania (§ 124 CSP) a povinnosť ústavne konformného výkladu pri riešení sporu, a teda s ohľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania, že spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, posúdil v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP a dovolanie žalobcu považoval za prípustné, nakoľko odvolací súd sa svojím rozhodnutím odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

16. Dovolací súd akcentuje, že za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu treba považovať predovšetkým rozhodnutia alebo stanoviská najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, ale tiež opakované v o viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí,

pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia najvyššieho súdu nespochybnil názory obsiahnuté v rozhodnutí dosiaľ nepublikovanom (porovnaj napríklad sp. zn. 3 Cdo 158/2017, 4 Cdo 95/2017, 5 Cdo 87/2017, 6 Cdo 129/2017, 8 Cdo 33/2017). Na uvedené nadviazal aj judikát prijatý na poslednom zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu dňa 9. októbra 2018, ktorého právna veta znie: „do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I., II. a IV. vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986“ (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 29/2017 z 24. januára 2018).

17. Žalobca za podstatu nesprávnosti právnych záverov odvolacieho súdu považuje to, že odvolací súd nesprávne posúdil právnu otázku naliehavého právneho záujmu žalobcu ako spotrebiteľa na určení neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, keď neaplikoval správnu právnu normu, a to § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., § 39, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a nesprávne interpretoval § 80 písm. c/ a § 153 O.s.p.

18. Podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov č. 250/2007 Z.z. v platnom znení (ďalej aj „zákon o ochrane spotrebiteľa“) platí, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

19. K žalobcom vymedzenej právnej otázke dovolací súd uvádza, že odvolací súd nesprávne posúdil právnu otázku naliehavého právneho záujmu žalobcu ako spotrebiteľa na určení neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Správne posúdenie tejto otázky bolo nutné vykladať síce podľa § 80 písm. c/ O.s.p., ale vo väzbe na zákonné právo spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa. Naliehavý právny záujem žalobcu na určovacej žalobe je potrebné skúmať so zreteľom na individuálne okolnosti prípadu, predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečný zmysel žalobcom navrhovaného rozhodnutia (pozri rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 MCdo 1/2009, 3 Cdo 224/2008). Vec prejednávajúci senát sa stotožňuje s právnymi závermi najvyššieho súdu v obdobnej veci (o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a iné) uvedenými v odôvodnení rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. novembra 2015 sp. zn. 8 Cdo 483/2014, na ktoré zároveň aj poukazuje, a v ktorom dovolací súd dospel k záveru, že žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúce z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., z čoho taktiež naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýva. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany. V tejto súvislosti dovolací súd pripomína aj rozhodnutie R 68/2013, v ktorom najvyšší súd uviedol, že v spotrebiteľských veciach klasická rímska právna zásada „vigilantibus iura scripta sunt“ („práva patria bdelym“ alebo „nech si každý stráži svoje práva“ alebo „zákony sú písané pre bdelych“) v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu - princípu ochrany práv spotrebiteľa.

20. Odvolací súd v rozpore s vyššie uvedeným (bod 19. tohto rozhodnutia) v odôvodnení svojho pozmeňujúceho rozsudku uviedol, že v danom prípade predmetom sporu je určenie neprijateľnosti 11 zmluvných podmienok uvedených v žalobe označených bodoch v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi účastníkmi, teda jednoznačne ide o žalobu s určovacím petitom podanú za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, preto je pre procesnú prípustnosť a úspešnosť takejto určovacej žaloby nevyhnutné, aby žalobca preukázal svoj naliehavý právny záujem na takomto určení. Podľa názoru odvolacieho súdu zo žiadneho z dotknutých citovaných zákonných ustanovení (§ 153 ods. 1, 3 a 4 O.s.p.) nemožno vyvodiť, že by bol prezumovaný zo zákona. Nie je možné potom prisvedčiť prvoinštančnému súdu o danosti naliehavého záujmu na takomto určení. Odvolací súd uzavrel, že žalobca neosvedčil naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, čo je samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby. Podľa názoru dovolacieho súdu, odvolací súd predmetnú právnu otázku nesprávne právne posúdil bez zreteľa na osobitnú právnu úpravu pre spotrebiteľa, jeho postavenie a princíp ochrany jeho práv vyplývajúci zo zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj základné interpretačné pravidlo v spotrebiteľských sporoch, a to ochrana slabšej strany - spotrebiteľa. Je potrebné prisvedčiť dovolateľovi, že v danom prípade sa ako spotrebiteľ domáhal ochrany svojich individuálnych

spotrebiteľských práv a v zmysle § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa uplatnil na súde svoje individuálne právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami z dôvodu jeho neistého právneho postavenia, keď medzi ním a žalovaným reálne existoval spor o tom, aký je rozsah jeho záväzku voči žalovanému. Rozhodnutie o tomto spore môže byť podkladom pre ďalšie riešenie prípadných sporov vzniknutých v súvislosti s uzatvorenou Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX . medzi stranami sporu. Dovolací súd akcentuje, že zo spisu vyplýva nariadenie predbežného opatrenia uznesením okresného súdu sp. zn. 2 C 291/2014 zo dňa 14. septembra 2015 (právoplatné dňa 6. októbra 2015, č. l. 41-47 spisu) uložením povinnosti žalovanému zdržať sa uplatňovania dohody o zrážkach zo mzdy u zamestnávateľa žalobcu na úhradu splátok vyplývajúcich zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX. a súčasným uložením povinnosti zamestnávateľa žalobcu zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného na základe dohody o zrážkach zo mzdy viažucej sa na Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX. Uvedené predbežné opatrenie napokon tiež osvedčuje, že naliehavý právny záujem žalobcu na určenie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve je daný, keď práve žalobca a jeho majetková sféra bola a je v ohrození z neprimeranej výšky zrážok zo mzdy, ktorých konečnú výšku, ako aj výšku vyčíslenej pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX bez zreteľa na zákonné podmienky ochrany spotrebiteľa, určuje žalovaný svojím jednostranným rozhodnutím. Je preto na mieste práve takáto určovacia žaloba, aby sa ustálil rozsah záväzku žalobcu voči žalovanému v zákonnej výške, pretože v opačnom prípade by žalovaný výšku svojho nároku (svojej pohľadávky), ktorú si môže takto sám určovať, nemal potrebu nijako revidovať.

21. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolateľ opodstatnene tvrdí, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Správny je preto právny názor žalobcu, že u žalobcu v postavení spotrebiteľa existuje naliehavý právny záujem na určení neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve vyplývajúci ex lege z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z.

22. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

23. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 454 ods. 3 CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.